

„Matematyczna Ruletka” – Czyli jak się robi liczby (pseudo)losowe.

WIESŁAW PŁACZEK

Instytut Informatyki Uniwersytetu Jagiellońskiego

Plan:

- **Wstęp.**
- **Co to są liczby losowe i skąd się biorą?**
- **Liczby pseudolosowe i ich generatory.**
- **Postawowe rodzaje generatorów matematycznych.**
- **Jakość generatorów liczb losowych.**

Metody Monte Carlo – krótka historia:

- **Rok 1768:** G. Buffon (francuski matematyk) – eksperymentalne wyznaczenie wartości liczby π przez rzucanie igły na poliniowaną kartkę papieru.
- **Lata 1930-te:** E. Fermi – obliczenia dyfuzji neutronów w oparciu o liczby losowe
→ Fermiac – mechaniczne urządzenie do obliczeń typu Monte Carlo.
- **Lata 1940-te:** J. von Neumann, S. Ulam, N. Metropolis – podstawy matematyczne metod Monte Carlo (MC) i rachunki MC dużej skali w ramach projektu Manhattan (prace nad bombą jądrową).
→ termin: metody Monte Carlo – kryptonim dla tajnych badań.
- **Lata 1950-te:** Szybki rozwój metod MC, ale ograniczone zastosowania – brak wydajnych maszyn cyfrowych.
- **Pojawienie się szybkich komputerów:** Wzrost zainteresowania metodami MC – zastosowania w wielu dziedzinach: nauki przyrodnicze, techniczne, ekonomia, socjologia, itd. (rozwiązywanie skomplikowanych problemów numerycznych).

„there is no such thing as a random number – there are only methods to produce random numbers”

John von Neumann

Metody Monte Carlo – algorytmy korzystające z liczb losowych!

Liczba losowa – konkretna wartość przyjmowana przez zmienną losową.

→ Sekwencja liczb prawdziwie losowych – nieprzewidywalna i niereprodukowalna!

► Źródła liczb prawdziwie losowych – generatory fizyczne:

- * „mechaniczne” – np. rzut monetą, losowanie z urny, ruletka itd.
- * oparte o losowe procesy fizyczne – np. rozpad radioaktywny, promienie kosmiczne, szумы w urządzeniach elektronicznych (głównie tzw. szum biały) itd.

● Wady generatorów fizycznych:

- * zbyt wolne dla typowych potrzeb obliczeniowych (szczególnie „mechaniczne”);
- * problemy ze stabilnością – szczególnie generatory oparte o procesy fizyczne, np. niewielka zmiana warunków fizycznych źródła lub otoczenia może spowodować istotne zmiany własności probabilistycznych otrzymywanych liczb losowych
→ potrzebne dodatkowe urządzenia testujące i korygujące.

▷ Dawniej: **tablice liczb losowych** – mało praktyczne! → Dziś wracają (?)

(1995: Marsaglia, CD-ROM 650MB liczb losowych: szумы elektroniczne ⊕ muzyka rap)

„Anyone who considers arithmetical methods of producing random digits is, of course, in a state of sin.”

John von Neumann

Liczby pseudolosowe – liczby otrzymywane wg. ścisłej formuły matematycznej, ale mające „wygląd” liczb losowych, tzn. ich własności statystyczne są bardzo zbliżone do własności liczb prawdziwie losowych (ktoś, kto nie zna formuły, nie jest w stanie odróżnić ich od liczb prawdziwie losowych).

► **Źródła liczb pseudolosowych – generatory matematyczne (programowe):**

- * dobre własności statystyczne generowanych liczb,
- * wygodne w użyciu (proste, szybkie, ...).

→ **Praktycznie całkowicie wyparły generatory fizyczne!**

Dlatego powszechnie liczby pseudolosowe określa się mianem liczb losowych, a odpowiednie numeryczne algorytmy ich otrzymywania – generatorami liczb losowych.

● **Pierwszy generator matematyczny: generator kwadratowy von Neumanna:**

→ **Formuła:**
$$X_n = \lfloor X_{n-1}^2 \cdot 10^{-m} \rfloor - \lfloor X_{n-1}^2 \cdot 10^{-3m} \rfloor \cdot 10^{2m}$$

gdzie: X_i, m – liczby całkowite nieujemne, X_0 – stała początkowa,

$\lfloor \cdot \rfloor$ – oznacza część całkowitą liczby.

⇒ **Generuje $2m$ -cyfrowe sekwencje liczb – niestety krótkie serie, zależne od X_0 !**

- **Typowy schemat konstrukcji generatora:**

1) Ustalić stałe początkowe: X_0, X_1, \dots, X_{k-1} .

2) Jeżeli wygenerowano już $(n - 1)$ liczb, to liczbę X_n obliczyć wg. wzoru:

$$X_n = f(X_{n-1}, X_{n-2}, \dots, X_{n-k}), \quad n \geq k.$$

▷ Najczęściej generowane są liczby całkowite lub bity \Rightarrow liczby rzeczywiste o rozkładzie równomiernym na przedziale $[0, 1)$, ozn. $U(0, 1)$.

- **Okres generatora:**

Ciągi liczb z generatora matematycznego – ciągi okresowe.

Niech P, ν – liczby naturalne, a X_0, X_1, \dots – ciąg liczb losowych,

$$P - \text{okres generatora (ciągu)} \Leftrightarrow \exists_{\nu, P} : X_i = X_{i+jP} \quad (j = 1, 2, \dots) \quad \forall_{i \geq \nu}.$$

Okres na ogół da się wyznaczyć teoretycznie (choć czasem może to być trudne!).

▷ **Wymagania co do okresu generatora:**

Jeżeli N – ilość liczb z generatora używanych w obliczeniach, to powinno być:

$$N \ll P.$$

\rightarrow W praktyce wymaga się: $N \lesssim \sqrt{P}$.

Popularny ostatnio: **Mersenne Twister** (Matsumoto & Nishimura, 1998): $P \approx 10^{6000}$

1. Generatory liniowe:

Ogólna postać: $X_n = (a_1 X_{n-1} + a_2 X_{n-2} + \dots + a_k X_{n-k} + c) \bmod m$,
gdzie: a_1, \dots, a_k, c, m – parametry generatora (ustalone liczby całkowite ≥ 0),
 $a \bmod b$ oznacza resztę z dzielenia liczby a przez liczbę b .

Okres: $P \leq m^k - 1$ (maksymalny tylko dla odpowiednio dobranych parametrów)

▷ Popularne implementacje (np. Pascal, język C/C++):

$$k = 1 : X_n = (aX_{n-1} + c) \bmod m$$

► **Podstawowa wada:** Wielowymiarowe rozkłady tworzą regularne hiperpłaszczyzny – tzw. „efekt Marsaglii”.

2. Generatory SR (ang. shift-register):

Dla bitów: $b_n = (a_1 b_{n-1} + \dots + a_k b_{n-k}) \bmod 2$,

gdzie: $a_1, \dots, a_k \in \{0, 1\}$ – stałe binarne.

Łatwe w implementacji, bo: $(a + b) \bmod 2 = a \text{ xor } b$

⇒ Liczby $U \in [0, 1)$ wg. schematu Tauswortha: $U_i = \sum_{j=1}^L 2^{-j} b_{is+j}, s \leq L$.

Okres: $P \leq 2^k - 1$

► **Wady:** Nie spełniają nowszych testów statystycznych!

▷ Generator Tezuki (1995): Kombinacja 3 generatorów SR, $P \approx 10^{26}$, stat. OK.

▷ Mersenne Twister (Matsumoto & Nishimura): ulepszony SR, $P = 2^{19937} - 1$.

3. Uogólnione generatory Fibonacciego:

Ogólna postać: $X_n = (X_{n-r} \circ X_{n-s}) \bmod m$, $n \geq r$, $r > s \geq 1$,

gdzie operator $\circ \in \{+, -, \times, \text{xor}\}$.

Okres: $P \leq (2^r - 1) \frac{m}{2}$

Własności statystyczne: najlepsze dla \times , najgorsze dla xor.

▷ Popularny generator RANMAR (Marsaglia, Zaman, Tsang):

Kombinacja 2 generatorów, $P \approx 10^{43}$, b. dobre własności statystyczne.

4. Generatory SWB (ang. subtract-with-borrow) – Marsaglia & Zaman (1991):

Schemat: $X_n = (X_{n-r} \ominus X_{n-s}) \bmod m$, $n \geq r$, $r > s \geq 1$,

gdzie: $x \ominus y \bmod m = \begin{cases} x - y - c + m & \text{oraz } c = 1 \text{ gdy } x - y - c < 0, \\ x - y - c & \text{oraz } c = 0 \text{ gdy } x - y - c \geq 0, \end{cases}$

na początku: $c = 0$.

► **Wady:** Nie spełniają nowszych testów statystycznych!

▷ Generator RCARRY (Marsaglia & Zaman, 1991):

$P \approx 10^{171}$, prosty i szybki, ale nie spełnia niektórych nowszych testów.

5. Generatory MWC (ang. multiply-with-carry) – Marsaglia:

Schemat: $X_n = (a_1 X_{n-1} + a_2 X_{n-2} + \dots + a_r X_{n-r} + c) \bmod m$,

gdzie: $c = \lfloor (a_1 X_{n-1} + a_2 X_{n-2} + \dots + a_r X_{n-r}) / m \rfloor$ – tzw. wartość przeniesienia do następnego kroku.

► **Zalety:** Proste, szybkie, łatwe w implementacji, mają długie okresy, bardzo dobre własności statystyczne.

▷ Kilka przykładów generatorów podanych przez Marsaglię.

6. Generatory nieliniowe (od połowy lat 1980):

▷ **Eichenauer & Lehn:** $X_n = (aX_{n-1}^{-1} + b) \bmod m$

gdzie: $c^{-1} =$ liczba całkowita: $c \cdot c^{-1} \bmod m = 1$, m – liczba pierwsza.

▷ **Eichenauer-Hermann:** $X_n = (a(n + n_0) + b)^{-1} \bmod m$

→ Kolejna wartość X_n może być uzyskiwana niezależnie od poprzednich.

▷ **L. Blum, M. Blum, Shub:** $X_n = X_{n-1}^2 \bmod m$; m – iloczyn liczb pierwszych

→ Zastosowania w kryptologii.

► **Zalety:** Dobre własności statystyczne (przechodzą pomyślnie wszystkie testy).

► **Wady:** Są dość wolne.

● **Kombinacje generatorów – na ogół dają lepsze wyniki, ale nie zawsze!**

„Random number generators should not be chosen at random.”

Donald Knuth

Jak sprawdzić czy dany generator jest dobry?

Generator jest dobry, to znaczy, że produkuje sekwencje liczb o własnościach liczb prawdziwie losowych.

← Jak to sprawdzić?

● Tradycyjne podejście:

Formułowanie własności dla liczb losowych z rozkładu $U(0,1)$ i testowanie, czy sekwencje liczb z generatora posiadają te własności.

→ Ale takich własności można sformułować nieskończenie wiele \Rightarrow nieskończenie wiele testów!

▷ W praktyce można jedynie udowodnić, że generator jest zły (nie spełnia któregoś z testów), ale nie da się udowodnić, że jest dobry (to że generator przeszedł pomyślnie n testów nie gwarantuje, że przejdzie pomyślnie $(n + 1)$ -szy, którym akurat może okazać się nasz rozwiązywany problem!).

Testowanie generatorów – selekcja negatywna. Pozytywne wyniki określonej liczby testów zwiększają jedynie nasze zaufanie do generatora, ale nie gwarantują jego niezawodności.

- ▷ Sformułowano wiele rozmaitych wyrafinowanych testów, patrz np. D. Knuth, „Sztuka programowania”, tom 2, WNT Warszawa, 2002.
 - Np. Bateria testów G. Marsaglii „DIEHARD” (<http://stat.fsu.edu/~geo/diehard.html>)
 - przyczyniła się do wyeliminowania wielu generatorów, m.in. fizycznych.
- ▶ Nie bardzo wiadomo dlaczego formuły rekurencyjne produkują liczby, które wyglądają jak losowe? → Faktycznie, jest to zaskakujące!
- **1993: M. Lüscher – wreszcie teoria generowania liczb losowych! (?)**
Martin Lüscher – fizyk, specjalista od kwantowej teorii pola na siatkach
 - ▷ Artykuł: [hep-lat/9309020](#), *Comput. Phys. Commun.* **79** (1994) 100:
Operacyjna definicja losowości w sensie wymaganym dla obliczeń Monte Carlo, oparta o chaotyczne zachowanie w klasycznych układach dynamicznych (teorie Kołmogorowa i Arnolda) – eksponenty Lapunowa i entropia Kołmogorowa do badania chaotyczności liczb z generatora.
 - ▶ **Generator RANLUX:** oparty o generator SWB RCARRY Marsaglii i Zamana, z dodanym algorytmem odrzucania pewnych sekwencji liczb – w celu zapewnienia dostatecznej „chaotyczności” generowanych liczb losowych.
Okres: $P \approx 10^{171}$. → **Dotąd nie znaleziono żadnego defektu!**